

Τα Θεοφάνεια Του Κυρίου και τα «εξ' αφάνεια» του ανθρώπου!

του π. Αντωνίου Χρήστου*.

Αγαπητοί Αναγνώστες αυτό είναι το πρώτο μας άρθρο για το 2023 μ.Χ. και οφείλουμε καταρχήν να σας ευχηθούμε κάθε καλό για την νέα αυτή χρονιά που ξεκίνησε να γράφει και να γεμίζει τις σελίδες του σιγά-σιγά! Με τα Χριστούγεννα και την απόδοση της Εορτής τελειώνει λειτουργικά το έτος, με την περιτομή του Κυρίου και την μνήμη του Αγίου Βασιλείου ξεκινά το νέο έτος, αλλά η Εορτή που δεσπόζει αμέσως μετά με προεόρτια, τα καθ' αυτό της Εορτής και τα μεθέορτα είναι η εορτή των Θεοφανίων! Σε αυτή την Εορτή θα επικεντρωθούμε σήμερα αλλά και στην αντίθετη κατεύθυνση που δυστυχώς κινείται ο άνθρωπος...! Πως, τι και γιατί φυσικά στις επόμενες σειρές μας! Καλή σας ανάγνωση...!

Κατά τα Χριστούγεννα ο Θεός εμφανίστηκε στη Φάντη-Σπήλαιο σαρκούμενος ως βρέφος, ενώ τα Θεοφάνια ο ίδιος Θεάνθρωπος εμφανίστηκε στον Ιορδάνη ποταμό ως ώριμος άνδρας στην ηλικία των 30 ετών, λίγο πριν αποσυρθεί στην έρημο για σαράντα ημέρες και μετά αναλάβει την δημόσια δράση Του. Αυτό που σίγουρα παραξενεύει και φαίνεται από την αντίδραση και του ίδιου του Βαπτιστή Προδρόμου

Ιωάννη, είναι ότι ο Χριστός προσέρχεται να βαπτιστεί χωρίς να το έχει ανάγκη όπως όλοι οι υπόλοιποι! Για δύο λόγους βαπτίζοταν με το βάπτισμα μετανοίας του Ιωάννου αλλά και στη συνέχεια με το Βάπτισμα στο όνομα της Αγίας Τριάδος : α) Γιατί φέρουμε το προπατορικό αμάρτημα που μεταδίδεται από γενεά σε γενεά από τον Αδάμ στην Εδέμ μέχρι της ημέρες μας και β) Για τις προσωπικές αμαρτίες που έχει κάνει κανείς! Ο Χριστός όμως ήταν αναμάρτητος, επειδή ήταν «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα» και όχι από σπέρμα ανδρός, όπως ομολογούμε στο σύμβολο της Πίστεως δεν έφερε το Προπατορικό αμάρτημα και δεν είχε προσωπικές αμαρτίες γιατί είχε την Θεία φύση και επίσης την ανθρώπινη εκτός της αμαρτίας, έφερε τα «αδιάβλητα πάθη» δηλαδή πείνα, δίψα κτλ αλλά στη σωστή διάσταση και κατάσταση όχι παθολογική, όπως μετατρέπουμε εμείς τις ουσιαστικές μας ανάγκες μας σε πλασματικές (την λατρεία και κοινωνία με τον Θεό π.χ.) και τις πλασματικές τις κάνουμε ουσιαστικές (διασκεδάσεις, γήινο φρόνημα, εξάρτηση από ύλη σε υπερβολικό βαθμό κ.α.).

Αυτό που φανερώνεται στην εορτή των Θεοφανίων με τον πιο ιστορικό και απτό τρόπο είναι η φανέρωση της Αγίας Τριάδος! Ότι δηλαδή λατρεύουμε έναν Θεό, αλλά αυτός υπάρχει και είναι Τριαδικός, είναι ένας αλλά έχει τρία πρόσωπα, τον Πατέρα που είναι ψηλά και ακούγεται η φωνή Του, τον Υιό που βρίσκεται μέσα στον Ιορδάνη και βαπτίζεται και το Άγιο Πνεύμα με την μορφή Περιστεριού (όχι φύση περιστεριού) πάνω από το Κεφάλι Του Κυρίου. Και στην Παλαιά Διαθήκη είχαμε προτυπώσεις της Τριαδικότητας Του Θεού π.χ. Στη Γένεση ακόμη, η δημιουργία του ανθρώπου εκφράζεται ως βούληση περισσοτέρων προσώπων: «Ποιήσωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημετέραν και καθ' ομοίωσιν». Τον ίδιο πληθυντικό χρησιμοποιεί η Γραφή και για την σύγχυση των γλωσσών στην Βαβέλ: «Δεύτε καταβάντες συγχέωμεν τας γλώσσας αυτών». Και όταν ο Αβραάμ συναντά στην δρυ του Μαβρή τους τρεις άνδρες, τους προσφωνεί σαν να ήσαν ένας. «Και προσέδραμεν εις συνάντησιν επί την γην, και είπε, ει άρα εύρον χάριν εναντίον σου...» (Γέν. 18, 3). Αλλά στην Καινή Διαθήκη και ιδιαίτερα στην εορτή των Θεοφανίων η φανέρωση της Αγίας Τριάδος γίνεται με τον πιο Αποκαλυπτικό και απτό-ιστορικό τρόπο.

Επομένως ο κάθε άνθρωπος που βαπτίζεται με την τριπλή κατάδυση στην κολυμβήθρα της Εκκλησίας στο Όνομα της Αγίας Τριάδος πλέον

εξαλείφονται οι αμαρτίες του και πλέον ζει αναγεννημένος και κατά Χριστώ. Το πρόβλημα είναι ότι ενώ έχουμε έναν Θεό να μας αποκαλύπτεται και να μας εμφανίζεται, εμείς ως άνθρωποι αντί να τον ζούμε και να τον φανερώνουμε στη ζωή μας με τα λόγια και τις πράξεις μας και ιδιαίτερα σε άλλους ανθρώπους μέσω της Ιεραποστολής που τον αγνοούν ακόμη γιατί ζουν στην άγνοια ή σε άλλες θρησκείες και παραδόσεις ή την αθεΐα και την αμφισβήτηση, εμείς φροντίζουμε δυστυχώς και να εξαφανίζουμε τον Θεό από τη ζωή μας και να μην Τον εμφανίζουμε και μεταδίδουμε σε ανθρώπους που Τον αναζητούν στη ζωή τους. Γι αυτό και θα κριθούμε και αυστηρότερα στην Δευτέρα Παρουσία γιατί έχουμε ευθύνη μεγαλύτερη γιατί αν και γνωρίζουμε κάνουμε σαν αγνοούμε και επειδή θάβουμε τα τάλαντα και τα χαρίσματα και δεν θα καλλιεργούμε και στο τέλος παίζουμε Κορώνα-Γράμματα την ίδια την Υιοθεσία και Κληρονομιά μας που ομιλεί ο Απόστολος Παύλος στις Επιστολές του.

Κλείνοντας το άρθρο μας, οφείλουμε να επισημάνουμε ότι είναι παρήγορο ότι οι Ναοί γεμίζουν ασφυκτικά και οι χώροι επίσης σε θάλασσες, λίμνες, ποτάμια ή δεξαμενές που ρίχνεται ο Σταυρός προς ευλογία και αγιασμό των υδάτων και της κτίσεως ολόκληρης. Όμως δεν τελειώνουν όλα με την τέλεση και την αναβίωση των εθίμων, αλλά ίσα ίσα τότε ξεκινάνε όλα για τον αγώνα μας στις αρχές της χρονιάς ώστε η ζωή μας να έχει και να φανερώνει τον Τριαδικό Θεό μας και όχι να αμαυρώνουμε την ψυχή μας με πάθη και αμαρτίες ώστε να φυγαδεύεται η χάρις Του Θεού από πάνω μας! Μη Γένοιτο! Χρόνια πολλά και ευλογημένα! Αμήν!

***Ο [π. Αντώνιος Χρήστου](#) είναι Προϊστάμενος Ιερού Ναού Προφήτου Ηλία Κορμπι- Βάρης, της Ι. Μ. Γλυφάδας Ε. Β. Β. & Β. Απόφοιτος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών και Κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στην Ορθόδοξη Θεολογία στο Ελληνικό Ανοιχτό Πανεπιστήμιο.**